

CO (NE)OČEKÁVAT OD PŘEDŠKOLÁKŮ

CO SI LIDÉ ČASTO MYSLÍ

Už je dost velký*á, aby to zvládal*a sám*sama.

JAK JE TO DOOPRAVDY

Musí se umět podělit a být hodné ke všem.

Děti v tomto věku se učí **samostatnosti postupně – potřebují podporu, ne tlak.**

Musí umět poslouchat na první dobrou.

Děti se teprve učí sdílet. Potřebují čas, vzory a zkušenost. Je také v pořádku, když si někdy chtějí chránit své věci. Učí se tím **nastavit své hranice a říkat „ne“.**

Děti si pravidla osvojují postupně – **jedno vysvětlení nestačí.** Očekávat, že budou hned „poslouchat“, je jako čekat, že se dospělý naučí něco nového hned napoprvé.

Když se mu nechce, znamená to, že je líné.

Když pláče /vzteká se/neposlouchá, znamená to, že to dělá schválně.

Děti nejsou líné – jen někdy potřebují **více času nebo motivace.** Pokud něco odmítají, může to být tím, že neví, jak na to, nebo že to ještě nezvládají.

Předškoláci vnímají svět hlavně ze svého pohledu – **neumí si představit, jak jejich chování působí na ostatní.** **Nejednají ‚naschvál‘, ale prožívají silné emoce, které ještě neumí ovládat.**

